

SEGON DIUMENGE DE NADAL

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 24, 1-4. 12-16

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant els seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: "El Senyor de l'univers em donà una orde, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fé d'Israel la teva heretat, treu nous rebrots entre els meus elegits." M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li don culte davant ell en el temple sant. Així m'he establert a Sion, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimam, exercesc el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants."

Salm responsorial 147

R: El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 3-6. 15-18

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la fosca, però la fosca no l'ha poguda ofegar. Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribàs a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Existia el qui és la Llum vertadera, la que, en venir al món, il.lumina tots els homes. Era present en el món, en el món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a ca seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascut per descendència de sang, ni pel voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Donant testimoni d'ell, Joan cridava: "Es aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha pasast davant, perquè, abans que jo, ell ja existia." De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu l'ha donada per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist. Déu, ningú l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.